

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
KÉSZÍTETT MÁSOLAT

Alkotmánybíróság részére
Pesti Központi Kerületi Bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] [REDACTED]
alatti lakos, mellékelt meghatalmazás szerinti jogi képviselőm útján, az Alkotmánybíróságról
szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Kúria Pfv.IV.20.665/2019/5.**
számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse
meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

2017. január 06-án indítottam pert sérelemdíj iránt a [REDACTED]
[REDACTED] alperessel
szemben, mivel az alperes jogelődje, mint médiaszolgáltató által működtetett [REDACTED] adásán
[REDACTED] adásban elhangzott, hogy [REDACTED]
keresztül tart kapcsolatot bizonyos politikusokkal, illetőleg rajta keresztül küld nekik pénzt.
Továbbá az ugyanaznapi [REDACTED] műsorban, az előzetes tiltásom ellenére, mind az arcom,
mind a hangom látható, illetőleg hallható volt, ugyancsak a fenti állítással összefüggésben.

Az Interneten, a [REDACTED] [REDACTED] linken is
fellelhető volt az az adás, melynek 03:56 percében hangzik el a nevem, illetőleg utána
láthatóak a rólam készült fényképek. Ebben az adásban az arcomat „kikockázták”, bár az
ismerőseim így is felismertek, de a televízióban leadott műsorban teljes egészében látható az
arcom, bármiféle kitakarás nélkül.

Előbbiekkel a 2013. évi V. törvény (továbbiakban Ptk.) 2:43. § d) valamint g) pontjaiban
nevesített, a jóhírnévhez, valamint a képmáshoz és hangfelvételhez fűződő jogaimat
megsértette alperes, ezért, a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján 1.000.000 Ft. sérelemdíjra
tartottam igényt.

Fentiekén túl alperes a 2016. október 27-i [REDACTED] adásban, a határozott tiltásom ellenére -
úgy, hogy mind az arcom, mind a hangom látható, illetőleg hallható és felismerhető volt -
riportként közölték azt a nem a nyilvánosságnak szánt beszélgetést, ami alperes
alkalmazottjával folytattam.

Előbbiekkel a Ptk. 2:43. § g) pontjában leírt, a képmáshoz és hangfelvételhez fűződő jogaimat
megsértette alperes, ezért, a Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján 1.000.000 Ft. sérelemdíj iránt
terjesztettem elő kereseti kérelmet.

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG
ÉRKEZTETŐ IRODA 1.

ÜGYSZÁM:
KEZELŐIRODA:
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN /
GYŐRTŐLADÓRA / SZEMÉLYESEN / FAXON

ÉRK.: 2021 -01- 2 1

FELI NYOM: FELLET

Ügyszám: IV/ 0 0 4 5 8 - 0 / 2021

Érkezett: 2021 FEBR 2 4.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet: 18 db

Mivel egyik TV adást sem tudtam rögzíteni, illetve az alperes honlapján található videók nem voltak letölthetők, ezért már a keresetlevelemben indítványoztam, hogy a bíróság alperest hívja fel azok csatolására.

A Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.P.87.568/2017/22. számon, 2018. június 20-án kelt ítéletével a keresetemnek részben helyt adott, és kötelezte alperest, hogy fizessen meg a részemre 1.800.000 forintot.

Az elsőfokú bíróság ítéletében hivatkozott arra, hogy a Ptk. 2:48. § (1) bekezdése értelmében képmás vagy hangfelvétel elkészítéséhez és felhasználásához az érintett személy hozzájárulása szükséges és rögzítette, hogy a hozzájárulás formáját a jogszabály nem írja elő, azt nem szabályozza, azonban **a hozzájárulás megadásának bizonyítása a perben a felhasználót, jelen esetben az alperest terhelte.**

A bíróság ítéletében arra is kitért, hogy a Pp. 3.§ (3) bekezdésének megfelelően tájékoztatta az alperest az őt terhelő bizonyítási kötelezettségről ebben a körben és tekintettel arra, hogy a hozzájárulás megtörténtét az alperes a perben nem bizonyította, így a bíróság megállapította, hogy az alperes a felperes képmáshoz és hangfelvételhez való jogát megsértette.

Az alperes fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban a Fővárosi Törvényszék 52.Pf.637.374/2018/4. számon, 2019. január 15-én kelt ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét, annak indokait is helyesnek ítélve helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítéletének indoklásában a következőket rögzítette: „az alperesi fellebbezés kapcsán a másodfokú bíróság kiemeli, hogy az abban előadott állásponttal ellentétben a kereseti kérelemben megjelölt magatartásokkal az alperes a felperes személyhez fűződő jogait bizonyítottnan megsértette, figyelemmel arra, hogy a perben nem a felperesnek kellett bizonyítania azt, hogy a róla készült kép- és hangfelvételek elkészítéséhez és közzétételéhez, felhasználásához a hozzájárulást megtagadta (megtiltotta), hanem az alperesnek kellett bizonyítania azt, hogy a felperes azokhoz a hozzájárulását kifejezetten megadta, csupán a körülményekből levonható hozzájárulás ugyanis nem elegendő: a személyiségi jogok megsértését kizáró hozzájárulásnak kifejezettnak és határozottnak kell lennie, és kiterjesztő értelmezésnek nincs helye (BDT2016. 3519), amely felperesi hozzájárulást az alperes a perben bizonyítani nem tudott. A felperes által kifogásolt jogsértés kizárásához tehát önmagában nem elegendő az az alperesi hivatkozás, hogy a felperesnek a felvételkészítés alperesi fellebbezésben előadott körülményeiből tudnia kellett, hogy alperes vele interjút készít, ami a nyilvánosságra fog kerülni, amely utóbbi – a nyilvános közzététel – erre irányuló határozott alperesi közlés hiányában egyébként sem olyan körülmény, amelyre egyéb tényezőkből a felvétel készítésekor következtetni lehet, hiszen a riportok és a [REDACTED] szerkesztőjének a későbbi döntéséitől függ, hogy a közzétételre sor kerül-e, és ha igen, milyen tartalommal. Amint arra ez elsőfokú bíróság helytállóan következtetett: a keresetben hivatkozott, felperest rögzítő kép- és hangfelvételt közzétett tv adások egyike esetében sem volt megállapítható, hogy a felperes a felvételek készítéséhez és közzétételéhez hozzájárult, a Ptk. 2:48.§ (1) bekezdésében írt személyhez fűződő jogok megsértésére tehát bizonyítottnan sor került, de ugyancsak bizonyított volt a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértése, amely kapcsán az elsőfokú ítéletben írt indokokkal a másodfokú bíróság egyetértett.”

Alperes a jogerősen megállapított sérelemdíjat a részemre megfizette, időközben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melynek a Kúria a Pfv.IV.20.665/2019/5. számon, 2020. szeptember 23-án kelt ítéletével helyt adott és a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését - az eljárási költség és illeték viselésére is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetemet elutasította.

A rendkívüli módon igazságtalan és egyben alaptörvény-ellenes döntésének indoklásában a Kúria leírta, hogy *„mindkét felvételtől egyértelműen megállapítható, hogy a felperes a sajtónak tett nyilatkozatai során ráutaló magatartással kifejezetten hozzájárult képmásának és hangfelvételének a nyilvánosságra hozatalához. Köztudomású tény ugyanis, hogy ha valakivel a sajtó munkatársa riportot készít az a nyilvánosságra hozatal céljából történik. A felperes az alperes munkatársának készséggel nyilatkozott, a nyilatkozattétel előtt nem zárkózott el, tiltakozását nem fejezte ki, sőt az egyik felvételen láthatóan a nyilatkozat befejezését követően köszönetet is mondott. Mindebből a Kúria arra a meggyőződésre jutott, hogy a felperes kifejezett hozzájárulásával történt képmásának és hangfelvételének a nyilvánosságra hozatala.”* Önmagának is ellentmondó az indoklás, hiszen, ha valami „ráutaló magatartással” történik, akkor az nem lehet „kifejezett”, azonban a következő bekezdés az, ami nem csak a magyar nyelv értelmezési szabályaival és az objektív igazsággal ellentétes, de egyben alaptörvény-ellenes is, ugyanis a Kúria szerint *„amennyiben a felperes azt állítja, hogy a kép- és hangfelvétel felhasználását kifejezetten megtiltotta, a bizonyítási teher megfordul és a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperest terhelte volna az állításának bizonyítása.”* Eszerint a Kúria – harmadfokon - úgy fordította meg a bizonyítási terhet, hogy annak teljesítésére lehetőséget sem adott, nem hívott fel bizonyítási indítvány előterjesztésére, nem adott lehetőséget a bizonyításra. Amennyiben a Kúria valóban jogsértést észlelt, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasításával orvosolhatta volna azt és akkor lehetőségem lett volna reagálni arra, így azonban az a rendkívüli módon sérelmes helyzet állt elő, hogy első- és másodfokon eleget tettem a bíróságok által meghatározott bizonyítási tehernek, míg alperes kísérletet sem tett arra, majd harmadfokon erre nem kaptam lehetőséget, mégis ellenem ítélt a bíróság.

Megjegyzem alperesnek lett volna lehetősége a teljes felvételek csatolására, ahogyan én azt kértem is, és akkor látható lett volna, hogy én nemcsak, hogy nem járultam hozzá, még ráutaló magatartással sem a felvételek felhasználásához, de kifejezetten megtiltottam azt, azonban alperes „érdekes módon” nem csatolta a felvételeket, így a Kúria döntése nem csak azért jogsértő, mert nem adott lehetőséget a védekezésre, az álláspontom előterjesztésére, de az nyilvánvalóan igazságtalan is.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Kúria ítélete ellen jogorvoslatnak nem volt helye.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Kúria panaszlott, Pfv.IV.20.665/2019/5. számú ítélete 2020. szeptember 23-án kelt, azonban azt jogi képviselőm részére 2020. december 01-én kézbesítették, így a panasz előterjesztésére nyitva álló 60 napos határidőt megtartottam.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

A panaszomban támadott bírói döntés az érdekeimet érinti, mivel az alapján vissza kell fizetnem a korábban jogosan átvett sérelemdíjat, erre alperes már fel is szólított.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A Kúria ítélete az általam sérelmezett elememre alapul, hiszen a bizonyítási teher megfordítására hivatkozva utasította el a keresetemet és ez azért alkotmányjogi jelentőségű kérdés, mert a tisztességes eljáráshoz fűződő alapjog durva megsértését jelenti, hogy harmadfokon olyan bizonyítási teher nem teljesítését rója fel a bíróság, aminek a teljesítésére soha, egyik fokon sem hívtak fel, így arra lehetőségem nem volt, illetve a Kúria ezen aktusa ellen jogorvoslatnak már nincs helye.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Magyarország Alaptörvényének XXIV. cikk (1) bekezdése szerint *„mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék”*, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján *„mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el”*, illetve a (7) bekezdés alapján *„mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”*

A Kúria ítélete sérti a tisztességes eljáráshoz fűződő jogomat és a jogbiztonságot, illetve a fegyverek egyenlősége követelményének sem felel meg, mivel a fentiekben leírtak szerint az első- és másodfokú bíróság által meghatározott bizonyítási terhet úgy fordította meg, hogy nem adott lehetőséget annak teljesítésére.

Továbbá a Kúria ítélete alaptörvény-ellenes azért is, mert így az érdemi jogorvoslattól is elzárt, hiszen az ellen további jogorvoslatnak nem volt helye, tehát azt az új, az első- és másodfokú bíróságok által teljes mértékben másképp értelmezett és meghatározott bizonyítási terhet sem teljesítenem nem volt lehetséges, sem jogorvoslattal nem tudtam élni azzal kapcsolatban.

Amennyiben a Kúria valóban jogszabálysértést észlelt volna a jogerős ítéletben, úgy akkor járt volna el az Alaptörvény tisztességes eljárásra vonatkozó rendelkezéseivel is összhangban, ha az ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította volna és meghatározta volna, hogy a bizonyítás az új eljárásban engem terhel.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az esetlegesen contra legem jogértelmezés és jogalkalmazás az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint önmagában nem alapozza meg az alaptörvény-ellenességet, a kizárólag a jogértelmezés állított hibájára alapított alkotmányjogi panaszt – a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben – az Alkotmánybíróság érdemben csak kivételesen vizsgálja (3387/2019. (XII. 19.) AB végzés, Indokolás [17]; 3173/2015. (IX. 23.) AB határozat, Indokolás [52]; 3113/2020. (V. 8.) AB végzés, Indokolás [14]), azonban jelen ügyben nem a bíróság jogértelmezési vagy éppen mérlegelési tevékenységét sérelmezem.

Az nem jogértelmezési kérdés, hogy a bizonyítási teher meghatározása esetén annak teljesítésére lehetőséget kell-e adni, hanem az alaptörvényben meghatározott, tisztességes eljáráshoz fűződő jog megsértése, ha nem ez történik.

A tisztességes eljárás elvéből levezethető fegyverek egyenlőségének elvét is sérti, az, hogy alapügy alperesét az elsőfokú bíróság tájékoztatta a bizonyítási teherről, lehetőséget adott annak teljesítésére, míg nekem erre a Kúria előtt már nem volt lehetőségem.

Továbbá nyilvánvalóan sérti a jogbiztonság elvét is, az, hogy én az első- és másodfokú eljárásban eleget tettem a bíróság felhívásának, a szükséges nyilatkozatokat megtettem, majd a Kúria úgy várt el tőlem további bizonyítást, nyilatkozatot, hogy annak megtételére nem biztosított lehetőséget. Ráadásul, mivel a Kúria ítélete ellen jogorvoslatnak helye nincs, ezért az érdemi jogorvoslattól is el voltam zárva.

Természetesen nem azt várom a Tisztelt Alkotmánybíróságtól, hogy az alapügyben foglaljon állást tekintetben, hogy a bizonyítási terhet melyik bíróság állapította meg helyesen – bár a Ptk. idézett rendelkezései és a bírói gyakorlat alapján egyértelmű, hogy az elsőfokú bíróság járt el törvényesen -, a jelen panaszomat azért terjesztettem elő, mert a tisztességes eljáráshoz és a jogbiztonsághoz fűződő alapjogaim sérültek a fentiek szerint.

Az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás ma ismert rendszere magában hordozza (3352/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]), jelen ügyben azonban nem tévedésről, hanem nyilvánvaló alapjogsértésről van szó, hiszen, ahogyan már kifejtettem, az, hogy nem kaptam lehetőséget a Kúria által elvárt bizonyítás teljesítésére, jelentősen korlátozta a fentebb felsorolt alapjogaimat.

Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéshez kapcsolódó gyakorlata vonatkozásában hivatkozni kívánok a 3027/2018. (II. 6.) AB határozat indokolásának [13] bekezdésére, a 36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66] bekezdésére, amelyek szerint a tárgyalás igazságossága a tisztességes eljáráshoz való jog tartalmát kitöltő ún. részjogosítványok egyike. Álláspontom szerint az, hogy a Kúria a fentiekben leírtak szerint nem az elsőfokú bíróságot utasította új eljárásra, ahol előterjeszhettem volna az általa elvárt bizonyítást, hanem ehelyett bármiféle felhívás, bizonyítás felvétele nélkül a terhemre róttá annak elmulasztását, alapos kételyt ébreszt a tárgyalás igazságossága tekintetében.

Előbbieik alapján a Kúria ítéletének alaptörvény-ellenessége megállapítható!

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtását az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján szíveskedjen felfüggeszteni. A mellékelt jövedelemigazolás bizonyítja, hogy a megélhetésemet veszélyeztetné, ha a korábban megfizetett sérelemdíjat, illetve a Kúria által meghatározott perköltséget meg kellene fizetnem alperesnek, aki erre már fel is szólított.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

A meghatalmazást mellékelem.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

A nyilatkozatot mellékelem.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

1. Meghatalmazás
2. Adatkezelési nyilatkozat
3. Pesti Központi Kerületi Bíróság 14.P.87.568/2017/22. számú elsőfokú ítélete
4. Fővárosi Törvényszék 52.Pf.637.374/2018/4. számú másodfokú ítélete
5. Kúria Pfv.IV.20.665/2019/5. számú ítélete
6. Jövedelemigazolás

Kelt: Tapolca, 2021. január 21.

dr. Patócs Ilona ügyvéd

██████████ kérelmező

██████████ jogi képviselője